

מ"ת 13639/11/15 - מדינת ישראל נגד ד' א' (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 13639-11-15 מדינת ישראל נ'
א'(עציר)
בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו

06 דצמבר 2015

תיק קשור בקשר מעצרים

המבקשת:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קובי הרוש

נגד

המשיב:

ד' א' (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אייל אביטל ועו"ד לירון מימון

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

הבקשה נסמכת על כתב אישום אשר הוגש כנגד המשיב ואשר מייחס לו ביצוע עבירות של תקיפת קטין וגרימת חבלה על-ידי אחראי, תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בן-זוג, תקיפת סתם של בן-זוג והיזק לרכוש במזיד.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 31.10.15 תקף המשיב את בתו הפעוטה, בת השנתיים וחצי, בכך שסטר לה בחוזקה על פניה, הרימה מבגדיה, וזרק אותה על אשתו שישבה על ספה בבית, וכתוצאה מכך נגרמה לפעוטה חבלה בדמות שפשוף במצחה. בעשותו כן תקף המשיב את אשתו בכך שזרק עליה את הפעוטה, תקיפה שגרמה לחבלה בדמות המטומה בידה הימנית. כשנה עובר לאמור, עת היה המשיב שתוי, תקף המשיב את אשתו בכך שחנק אותה בידיו, עד שזו התמוטטה ונפלה על הרצפה הרטובה. אשת המשיב התחשמלה כשנפלה שכן הייתה יחפה.

במהלך חודש מאי/יוני 2008 תקף המשיב את המתלוננת - אשת המשיב - בכך שבעט בבטנה עת הייתה בחודש השישי להריונה.

כשלוש שנים עובר לאירוע התקיפה הנוכחי, במועד שאינו ידוע, בבית הורי המתלוננת בירושלים, תקף המשיב את המתלוננת בכך שנתן לה מכות אגרופ ודחף אותה.

עמוד 1

כארבע שנים עובר לאירוע התקיפה הנוכחי הרס המשיב במזיד את פאתה של המתלוננת בכך שתלש אותה מראש ושרף אותה באמצעות מצת.

ביום 25.3.11 תקף המשיב את בנו הקטין בכך שהטיח את ראשו בשולחן, מה שהוביל לחבלה בדמות פצע מדמם בראשו, אשר נסגר בבית החולים באמצעות סיכות.

במועדים שונים נהג המשיב לתקוף את ילדיו הקטינים בכך שהיה סוטר להם על פניהם.

2. בא-כוח המשיב (הקודם) הסכים בדיון הקודם, שנערך ביום 9.11.2015, לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, אם כי ביחס לראיות לכאורה טען מספר טענות ביחס לאחד מהאירועים. נוכח ההסכמה הנ"ל עתר ב"כ המשיב (הקודם) להורות על שחרורו של המשיב כבר במהלך הדיון הקודם, כאשר עתר גם לקבלת תסקיר שירות המבחן עת המשיב יהיה משוחרר.

בדיון הקודם הוצע לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בדמות "מעצר בית" מלא בחדרה, בפיקוח של מכר שהתייצב לדיון בבת המשפט. לאחר שבחנתי את אותה חלופה שהוצעה, הגעתי לכלל מסקנה כי לא ניתן היה להורות על שחרורו של המשיב עובר לקבלת תסקיר של שירות המבחן, שיפרוש תמונה מלאה אודות המשיב והמסוכנות הנשקפת ממנו, וזאת בשים לב לנסיבות האירוע ולטיבה של החלופה שהוצעה.

3. מתסקיר שירות המבחן שהתקבל עולה כי המשיב כבן 34, נשוי ואב ל-4 ילדים, המשיב נולד, גדל והתחנך במסגרות חרדיות.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת אשר הביע יחס אמביוולנטי לעניין מצבו של המשיב.

מחד גיסא, מסרה כי אינה חוששת משחרור המשיב וכי מעוניינת שהמשיב ישוב לבית תוך השתלבות בהליך טיפולי זוגי, ומאידך גיסא מודעת לכך שהתנהלות המשיב לא תקינה, בעיקר כאשר יש אלימות כלפי הילדים המשותפים.

שירות המבחן התרשם כי המתלוננת התייחסה בזירות ובצמצום ביחס לתלונה שהוגשה.

שירות המבחן הוסיף כי המשיב נעדר עבר פלילי, כי ההליך המשפטי והמעצר מהווים גורם מרתיע. שירות המבחן הוסיף עוד כי המשיב נענה על דרך כלל לגבולות ולסמכות, ולהתרשמותו, של שירות המבחן, המשיב גם ישמור גם על תנאי "מעצר בית".

שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להתפרצות אלימה, אם כי הוסיף כי יש נכונות לבחינת טיפול על ידי המשיב וכן על ידי המשפחה המורכבת.

שירות המבחן בחן את החלופה שהוצעה, והתרשם כי הערבים מבינים את אחריותם כמפקחים וכי הם מודעים לתפקידם כערבים. נוכח כל האמור, המליץ שירות המבחן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר,

בבית אחיו, המשיב שב***** , בפיקוח של האח, אח נוסף ושני דודים. וזאת בשילוב טיפול שיעשה במסגרת צו פיקוח מעצרים.

4. ב"כ המבקשת עתר להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים וזאת בשים לב לחומרת האירועים המפורטים בכתב האישום ובשים לב למספר אמרות של שרות המבחן כעולה מהתסקיר שהוגש.

5. ב"כ המשיב עתר להורות על שחרור של המשיב לחלופת המעצר שהוצעה וזאת בשים לב להמלצת שרות המבחן ולהלכה לפיה יש לבחון בכל מקרה ומקרה היתכנות של חלופת מעצר.

6. לאחר שבחנתי את נסיבות העניין ואת המלצת שרות המבחן, ולאחר שבחנתי בעצמי את שני הערבים המרכזיים, הגעתי לכלל מסקנה כי במקרה זה, ניתן להסתפק בחלופת המעצר שהוצעה וכי לשחרר את המשיב לחלופה שהוצעה והומלצה על ידי שרות המבחן.

7. אכן, מי שנקבע לגביו כי קיימות ראיות לכאורה שביצע עבירות אלימות במשפחה, ככלל, יש מקום להורות על מעצרו עד לתום ההליכים.

יחד עם זאת, החוק החרות וההלכה הפסוקה (ראו למשל בש"פ 6792/06 **מדינת ישראל נ' בן גיני**, פורסם בנבו), מורים אותנו כי יש מקום לבחון אפשרות לשחרור לחלופת מעצר בכל עבירה, לרבות בעבירות של אלימות במשפחה.

8. בענייננו, סבור אני כי יש מקום לשחרור המשיב לחלופת המעצר שהוצעה, וזאת מכמה טעמים.

ראשית, קיימת המלצה של שרות המבחן. המלצת שרות המבחן מבוססת, ונעשתה לאחר שיחה מעמיקה עם המשיב, עם המתלוננת ועם בני משפחה. שרות המבחן היה מודע לצמצום של גרסת המתלוננת בפניו והמליץ את המלצות מתוך מודעות לדבר זה ולא מתוך התעלמות.

שרות המבחן, מהווה את הזרוע הארוכה והמקצועית של בית המשפט, לבחינת רמת סיכון ואפשרות צמצום הסיכון על ידי מציאת חלופה מתאימה. ברי, כי במקרה המתאים יכול בית המשפט לסטות מהמלצת שרות המבחן ואולם במקרה זה לא מצאתי לעשות כן.

שנית, מדובר במשיב שהוא נעדר עבר פלילי. אכן, לעיתים עת מדובר בעבירות של אלימות במשפחה, אין לתת משקל רב לנתון שכזה, שכן יכולה להיות מסכת של אלימות ארוכת שנים, כאשר במשך כל אותן שנים בת הזוג חוששת להתלונן מטעמים שונים.

יחד עם זאת, לנתון זה יש משקל בשאלת היכולת לתת אמון במשיב שכן הוא נעדר הרשעות קודמות בעבירה של הפרת הוראה חוקית או בכל עבירה אחרת.

שלישית, חלופת המעצר שהוצעה מרוחקת עד מאד מהבית בו מתגוררת המתלוננת. המתלוננת מתגוררת ב
והחלופה מתגוררת ב*****.

רביעית, והגם שכאמור לעיל, לא יהיה במקרים מסוימים לנתון זה משקל ממשי, חלק ניכר מהעבירות בתיק
שבפנינו בוצעו לפני שנים רבות.

חמישית, כעולה מתסקיר שרות המבחן, המשיב הבין את מצבו ומעוניין להשתלב בטיפול, טיפול אשר אליבא
דשרות מבחן, יהיה בו כדי לצמצם את הסיכון.

עניין זה משתלב עם ההרתעה שהיה להליך המעצר עד כה, כעולה מהתסקיר.

9. אציין כי מעבר לכל הנימוקים הללו, בחנתי בעצמי את שני הערבים המרכזיים שהוצעו, אחיו של
המשיב, והם הותירו בי רושם טוב. התרשמתי כי הערבים מודעים למיוחס למשיב, לסיכון הנשקף
מהמשיב ולתפקידם כמפקחים.

10. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על שחרורו של המשיב בכפוף למילוי התנאים הבאים:

א. "מעצר בית" מלא בביתו של מר א' י' מ' ת.ז. ***** בכתובת ***** 26 כניסה ב' דירה 1
ב***** ג' בפיקוחו של מר א' י' מ' הנ"ל או של מר א' י' א' ת.ז. ***** או של מר א'
מ' ת.ז. ***** או מר א' י' ת.ז. *****.

יותר למשיב שעת התאוררות מחוץ ל"מעצר הבית" ובלבד שהמשיב לא יצא מגבולות העיר
***** , בין השעות 08:00 לבין 09:00 וזאת בליווי אחד הערבים.

ב. חתימת על התחייבות עצמית על סך של 20,000 ₪.

ג. חתימת ערבות צד ג' של כל אחד מהערבים הנ"ל על סך של 20,000 ₪ כל אחת.

ד. הפקדה כספית על סך של 15,000 ₪.

ה. איסור יצירת קשר עם המתלוננת, בין במישרין ובין בעקיפין וזאת למעט השתלבות בהליך טיפולי
משותף אותו יציע שרות המבחן בכתב ומראש, אם יציע.

יותר למשיב להיות בקשר עם ילדיו, ואף להיפגש עם ילדיו (תשומת לב כי הילדים אינם עדי
תביעה), ואולם פגישה שכזו תעשה במקום "מעצר הבית" בפיקוח של אחד הערבים. יובהר כי

אין בתנאי זה כדי להוות משום "הסדרי ראייה" או שיוכן מתנאי זה כי הילדים אמורים להתגורר בבית החלופה בבית שמש. נהפוך הוא, ראוי שהילדים ימשיכו בחייהם.

1. צו פיקוח מעצרים של שרות המבחן למשך חצי שנה מהיום.

במסגרת הפיקוח יוכל שרות המבחן לאפשר את שילוב המשיב בטיפול. יציאת המשיב לטיפול תעשה על פי הודעה מראש ובכתב של שרות המבחן.

המשיב יוכל לצאת לטיפול בפיקוח אחד המפקחים, בלבד שהטיפול יהיה בשרות המבחן בירושלים או בתוך תחומי העיר בית שמש, במידה ומדובר בטיפול פרטי.

מובהר כי לא יותר טיפול, בשלב זה, העולה על שש שעות שבועיות.

2. התייצבות לדיונים בתיק העיקרי.

תשומת לב המשיב כי קבוע דיון גישור בפני כב' ס' הנשיאה, השופט א' ברסלר גונן ליום 22.12.2015 בשעה 10:00.

קובע דיון הקראה בפני כב' השופט י' עטר ליום 6.1.2016 בשעה 10:30.

על המשיב להתייצב לדיונים האמורים בליווי אחד הערבים, שאם לא כן יוצא כנגדו צו הבאה והדבר יהווה הפרת תנאי השחרור.

העתק ההחלטה ישלח לשרות המבחן.

שב"ס מתבקש, ככל הניתן בכפוף לנהלים, לאפשר לאמו של המשיב הגברת ר' א' ת.ז. *** לקחת את הציוד האישי של המשיב.**

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ד כסלו תשע"ו, 06/12/2015 במעמד הנוכחים.

ד"ר יובל ליבדרו, שופט

המשיב והערבים:

אנו מבינים את תנאי השחרור ואת נפקות הפרת התנאים, לרבות מעצר מחדש וחילוט הערבויות וההפקדות.